

tisk spil, hvor man bare venter på, at man på en eller anden måde kan få det private sygehusvæsen ned med nakken, og så er man i øvrigt ligeglad med, hvad der sker med det offentlige sygehusvæsen. Her har Dansk Folkeparti altså det synspunkt, at først og fremmest skal det offentlige sygehusvæsen fungere, men at det er en god ting, at privathospitalerne stadig væk er her.

Der skal ikke være skyhøje takster eller gives overkompensation; det siger sig selv. Man kan diskutere, om det er tilfældet, og det vil blive diskuteret. Men jeg tror altså stadig væk, vi skal vente med den debat, til rapporten fremkommer, og af hele debatten her kan jeg se, at det i hvert fald er et emne, der vil blive rørt ved.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det tror jeg ordføreren har fuldstændig ret i.

Nu siger vi tak til ordføreren for hendes medvirken og går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Villy Søvnald.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Villy Søvnald (SF):

Om kort tid skal danskerne til valg. Vi skal vælge de 13 danskere, der skal repræsentere Danmark i Europa-Parlamentet, og det er et vigtigt valg midt i en økonomisk krise, hvor millioner af mennesker i Europa mister deres job, og hvor hverdagen bliver utryk for mange.

Det er også et klart valg. Det er et valg mellem på den ene side højrefløjen, der tror på, at bare markedskræfterne får frit spil, klarer de det – som om markedet var en gud – og på den anden side centrum-venstre i Europa, der mener, at politisk regulering af markedet er forudsætningen for at undgå arbejdsløshed, social dumping og klimakrise.

Denne politiske forskel blev i øvrigt illustreret meget tydeligt i sidste uge. Nogle af Venstres venner i landbruget har nemlig fået den idé, at danske slagteriarbejdere skal til at arbejde for halv løn, og hvis slagteriarbejderne ikke makker ret, vil svineproducenternes formand lukke slagterierne og hente billige femtekolonnenarbejdere i Rumænien og Polen. Den slags udmeldinger kunne man selvfølgelig ryste på hovedet af, hvis det ikke var, fordi de danske svineproducenter faktisk ejer de store slagterier.

Hvordan reagerede Venstre så i den situation? Venstre ville ikke tage afstand fra vennerne i landbrugets top, men vædede og talte udenom. Man havde ingen holdning til, at arbejdsgiverne

ville skrotte overenskomsterne i en hel branche, og det var ikke kønt at se på.

I SF er vi meget klare. Vi vil ikke finde os i, at danske løn- og arbejdsvilkår systematisk bliver udhulet, og vi vil ikke finde os i, at danske slagteriarbejdere fyres til fordel for østeuropæere uden overenskomst. Vi bidrager gerne til at sikre erhvervslivet fornuftige arbejdsbetingelser, men som samfund skal vi aldrig acceptere at sidde tilbage med gyllen, med forureningen og med dagpengeudgifterne, mens svineproducenterne tjener penge på underbetalte østarbejdere.

Sagen med de danske slagterier er desværre langtfra enestående. Over hele Europa er arbejdstagerens løn- og arbejdsvilkår under pres, mange steder med krav om direkte lønnedgang, og derfor er valget til Europa-Parlamentet den 7. juni så vigtigt denne gang. Højrefløjen, liberalisterne vil lade stå til, markedet skal klare det hele, og enhver skal være sin egen lykkes smed – det er den linje, regeringen står for. I SF er vi parate til at arbejde for at undgå massearbejdsløshed, social dumping og underbetaling. Vi tror på en reguleret markedsøkonomi, som tager hensyn til mennesker og miljø, og vi tror, at valget den 7. juni bliver et nederlag for liberalisterne – ikke kun i Danmark, men i Europa – og en sejr for det sociale og grønne Europa.

Danmark står midt i en alvorlig krise, hvor mange tusinde lønmodtagere mister deres job. Alene i marts mistede 10.000 deres arbejde, og tallene for april er sandsynligvis endnu værre; vi får dem i morgen. Statsminister Lars Løkke Rasmussen fortjener ros for, at han nu er begyndt at erkende krisens alvor – bedre sent end aldrig. Men det, vi stadig savner, er handling. Regeringens mantra er fortsat: Lad os vente og se – vente og se på hvad? På at arbejdsløsheden runder 100.000, 150.000, 200.000? Jeg synes, regeringen efter debatten i dag skylder os og befolkningen nogle svar.

Hvad har regeringen tænkt sig at gøre for at undgå, at arbejdsløsheden eksploderer? Hvor mange mennesker skal fyres, før regeringen sætter massivt ind med en grøn vækstplan? Hvad vil regeringen gøre for at hjælpe de mange ufaglærte og de mange unge, der mister deres arbejde, med at komme videre i job eller uddannelse? Vi har fra oppositionens side fremlagt klare bud på, hvordan vi skaber nye arbejdspladser, og jeg tror, at mange danskere har en forventning om, at også regeringen snart foretager sig noget.

Her under liberalismens dybe krise er der blevet meget langt mellem de politikere, der